

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Apatnapu't Lima

Ang Simbolikong Transpormasyon: Paglutas sa Hiwaga ng 'Daily' sa Aklat ni Daniel

Jeff Pippenger
2024-01-09

Ang "daily" sa aklat ni Daniel ay kinilala ni William Miller bilang sagisag ng paganong Roma o ng paganismo, ngunit sa mga huling araw ito ay sagisag ng pagtanggì sa mga saligang katotohanan ni William Miller. Kinakatawan nito ang katapusan ng isang paghihimagsik na nagsimula noong 1863, sa pagtanggì sa pagkaunawa ni Miller sa "pitong ulit" ni Moises sa Levitico dalawampu't anim. Nang tanggihan ng Adbentismo ang wastong pagkakakilanlan sa "daily" bilang paganismo, ginawa nilang simbolo ni Cristo ang simbolo ni Satanas. Tinutukoy ni Isaias na ang gawaing ito ay pagbabaligtad ng mga bagay. Ang pagtanggì sa "daily" ay pinagtibay noong dekada 1930 (ang ikatlong salinlahi ng Adbentismo), ngunit naging paksa na ito ng kontrobersiya mula pa noong 1901 (ang ikalawang salinlahi ng Adbentismo). Gaya ng sinaunang Israel, ang unti-unting pagtanggì sa katotohanan ay humantong sa pagtanggap ng isang kamaliang naglalaman ng mga elemento ng kasalanang hindi mapapatawad.

Ang kasalanang walang kapatawaran para sa mga Hudyong mapagtalo ay nahayag nang itinuring nila ang mga gawa ni Kristo bilang mga gawa ni Satanas. Ang sinaunang Israel ang pangunahing sagisag ng makabagong Israel, at ginawa mismo iyon ng makabagong Israel, subalit sa kabaligtarang paraan. Iniugnay nila ang mga gawa ni Satanas (paganismo) kay Kristo. Kasama sa paghihimagsik ng sinaunang Israel ang kanilang pagpili kay Satanas bilang kanilang hari.

Kaya't nang marinig ni Pilato ang pananalitang iyon, inilabas niya si Jesus, at umupo sa luklukan ng paghuhukom sa isang pook na tinatawag na Pavement, ngunit sa wikang Hebreo, Gabbatha. At noon ay Paghahanda ng Paskuwa, at mga bandang ika-anim na oras; at sinabi niya sa mga Judio, Narito ang inyong Hari! Ngunit sila'y sumigaw, Alisin siya! Alisin siya! Ipako siya sa krus! Sinabi sa kanila ni Pilato, Ipako ko ba sa krus ang inyong Hari? Sumagot ang mga punong saserdote, Wala kaming hari kundi si Cesar. Kaya't ibinigay nga niya siya sa kanila upang ipako sa krus. At kinuha nila si Jesus at dinala siya palayo. Juan 19:13-16.

Si Pilato ang kinatawan ng paganong Roma, at kinikilala ni Sister White na ang dragon na itinapon mula sa langit sa Apocalipsis kabanata labindalawa ay si Satanas; ngunit sa ikalawang kahulugan, ang dragon ay tumutukoy din sa paganong Roma. Samakatuwid, ang dragon ay sinasagisag ng "the daily." Ang wakas ng paghihimagsik ng sinaunang Israel, nang hayagan nilang ipinahayag, "Wala kaming ibang hari kundi si Cesar," ay kumakatawan sa kanilang hayagang pagpapahayag na sila ay mga nasasakupan ng kanilang hari, at ang kanilang hari ay si Satanas. Ang paghihimagsik na iyon laban sa Diyos bilang Hari ay nagsimula noong mga araw ni Samuel na propeta, nang tinanggihan nila ang Diyos bilang kanilang hari at humiling na bigyan sila ng isang haring tao upang maging gaya sila ng ibang mga bansa.

Nagtipon ang lahat ng matatanda ng Israel, at pumaroon kay Samuel sa Rama, at sinabi sa kanya, Narito, ikaw ay matanda na, at ang iyong mga anak ay hindi lumalakad sa iyong mga lakad; kaya ngayon, magtalaga ka sa amin ng isang hari upang humukom sa amin, gaya ng lahat ng mga bansa. Nguni't hindi ikinalugod ni Samuel ang bagay na ito, nang kanilang sabihin, Bigyan mo kami ng isang hari upang humukom sa amin. At dumalangin si Samuel sa Panginoon. At sinabi ng Panginoon kay Samuel, Pakinggan mo ang tinig ng bayan sa lahat ng sinasabi nila sa iyo; sapagkat hindi ikaw ang kanilang itinakwil, kundi ako ang itinakwil nila, upang ako'y huwag maghari sa kanila. Ayon sa lahat ng mga gawa na kanilang ginawa mula sa araw na iniahon ko sila mula sa Egipto hanggang sa araw na ito, kung paanong pinabayaan nila ako at naglingkod sa ibang mga diyos, gayon din ang ginagawa nila sa iyo. Unang Samuel 8:4-8.

Ang Sinaunang Israel ay hindi kailanman napagtanto na kanilang itinakwil ang Diyos, ni na ang kanilang pagnanais para sa isang makalupang hari ay uusad hanggang sa puntong ipinako nila sa krus ang Mesiyas at pinili si Satanas bilang kanilang hari. Ang kanilang paghihimagsik ay naitago sa kanilang paningin ng kanilang sariling-katuwiran—ang palagay na, sa kabila ng pagtakwil sa Diyos, sila'y nananatiling bayang hinirang—sapagkat, sa kanilang pangangatwiran, patuloy pa ring pinananatili ng Diyos ang banal na ministryong propetiko, maging pagkatapos ni Samuel.

Maling naunawaan nila ang makahulugang ministryo ng mga propeta, sapagkat inakala nila na ang presensya ng mga propeta ng Diyos ay nagpapatunay na sila ang bayang hinirang ng Diyos. Hindi nila nakita na sila'y malayo sa Diyos at na ang mga propeta ay nagsusumikap na akayin silang pabalik sa Diyos, sapagkat ipinakahulugan nila ang mga gawain ng mga propeta bilang katibayan ng pangunguna ng Diyos. Ito'y sa kabila ng patuloy nilang pagtanggap sa lahat ng mga mensahe ng mga propeta na ipinadala sa kanila. Ang gayunding panlilinlang ay sumapit sa Adventismo noong 1863.

Tinanggihan ng Adventismo ang kilusang pinagbuklod sa pamamagitan ng ministryo ni William Miller, at pinili nitong maging isang legal na nakarehistrong iglesia sa gayunding taon na kanilang itinakwil ang mensahe ni Moises tungkol sa “pitong panahon,” gaya ng ipinahayag ni Elias (William Miller). Sa gayunding taon gumawa sila ng isang huwad na talahanayang propetiko, na hindi na maaaring basahin at hindi na rin maaaring “magsalita” ayon sa Habakuk 2:3, sapagkat kailangan pa nito ng ipinapamahaging babasahin upang ipaliwanag ito. Ang mga talahanayan ni Habakuk ay mababasa sa mismong anyo nila, at samakatuwid maaari silang “magsalita.”

Tumanggi ang Adventismo na magsagawa ng anumang pagsusuri sa sarili hinggil sa pasyang ginawa nila noong 1863, sapagkat nasa gitna nila ang propetisa, na nagpapatunay na sila ang bayang nalabi na sa Aklat ng Apocalipsis ay tinukoy bilang may taglay na Espiritu ng Propesiya. Ipinamalas nila ang gayunding diwa at saloobin ng sinaunang Israel, at ang paghihimagsik na nagsimula sa pagtanggap sa unang hiyas na natuklasan ni Miller ay sa bandang huli'y humantong din sa kanilang pagtanggap sa pagtukoy ni Miller sa hiyas ng "the daily".

Tinanggihan ng modernong Israel ang pag-unawa ni Miller hinggil sa “the daily,” isang sagisag ng makapaganong Roma—na siya namang sagisag ni Satanas—at iginiit na ang “the daily” ay isang sagisag ni Cristo. Sa ibang pananalita, pinili ng modernong Israel na tanggapin ang isang sagisag ni

Satanas bilang sagisag ni Cristo. Gaya ng sinaunang Israel na nagpahayag na wala silang hari kundi si Cesar, isang kinatawan ng makapaganong Roma, na siyang sagisag ni Satanas.

Sa larangan ng propetikong aplikasyon, ang pagpiling iyon ay nag-aatas na ang makabagong Israel ay kailangang muling bigyang-kahulugan ang mga kabanata pito, walo, at siyam ng Daniel, na siya mismong mga kabanatang kinakatawan ng Ilog Ulai, at siyang naging pagdaragdag ng kaalaman sa kasaysayang Milerita. Mapipilitan silang baguhin ang mga kabanatang iyon, sapagkat ang kabanata walo ay tuwirang tumutukoy sa "the daily" nang makatatlong ulit.

Bunsod ng kasaysayang kung saan ang pangitain sa Ilog Ulai ay naalisan ng selyo, ang mga Millerite ay wala nang nakitang iba pang mga kahariang makamundo bago bumalik si Cristo at itatag ang Kanyang walang hanggang kaharian, gaya ng kinakatawan sa ikalawang kabanata ng Daniel. Kaya't itinuring nila ang ikaapat na kaharian ng Roma bilang iisang kaharian na may dalawang aspekto. Ang dalawang aspektong iyon ay tuwirang kinakatawan sa ikapito at ikawalong kabanata ng Daniel. Itinutukoy ni Daniel na ang pangitaing tinanggap niya sa ikawalong kabanata ay dapat unawain kaugnay ng pangitaing nasa ikapitong kabanata.

Sa ikatlong taon ng paghahari ni Haring Belshazzar ay nagpakita sa akin ang isang pangitain, sa akin nga, akong si Daniel, pagkaraan niyaong unang pangitaing nagpakita sa akin. Daniel 8:1.

Ang pangitain "na nagpakita kay" Daniel "sa pasimula," ay ang pangitain ng ikapitong kabanata.

Sa unang taon ni Belsasar na hari ng Babilonia, nagkaroon si Daniel ng isang panaginip at mga pangitain sa kaniyang ulo sa kaniyang higaan; pagkatapos ay kaniyang isinulat ang panaginip, at isinaysay ang kabuuan ng mga bagay. Daniel 7:1.

Ang dalawang pangitain ay kumakatawan sa dalawang aspekto ng mga kaharian sa propesiya ng Bibliya na unang inilarawan sa ikalawang kabanata ng Daniel. Ang apat na kaharian ng Babilonia, Medo-Persya, Gresya, at Roma ay inulit sa ikapitong kabanata, at muli sa ikawalong kabanata, ngunit may pagkakaiba sa pagitan ng mga elementong pampulitika ng apat na kaharian at ng mga elementong pangrelihiyon ng apat na kaharian. Sa ikapitong kabanata ng Daniel, ang mga kaharian ay kinakatawan ng mga hayop na mandaragit, ngunit sa ikawalong kabanata ang gayunding mga kaharian ay iniharap sa pamamagitan ng mga hayop ng santuwaryo. Ninais ni Daniel na maunawaan ang pangitain ng ikapitong kabanata, at dumating sa kanya si Gabriel upang ipaliwanag ito.

Akong si Daniel ay namighati sa aking espiritu sa kaloob-looban ng aking katawan, at ang mga pangitain ng aking ulo ay bumagabag sa akin. Lumapit ako sa isa sa mga nakatayo roon, at itinanong ko sa kanya ang katotohanan tungkol sa lahat ng ito. Kaya't sinabi niya sa akin, at pinaunawa niya sa akin ang pakahulugan ng mga bagay na ito. Ang mga dakilang hayop na ito, na apat, ay apat na hari, na babangon mula sa lupa. Ngunit ang mga banal ng Kataas-taasan ay tatanggap ng kaharian, at aariin ang kaharian magpakailanman, oo, magpakailanman at walang hanggan. Daniel 7:15-18.

Ipinabatid kay Daniel na ang apat na hayop ay apat na kahariang makalupa na iiral hanggang maitatag ang walang hanggang kaharian ng Diyos, alinsunod sa ikalawang kabanata ng Daniel. May apat na kahariang makalupa na mauuna sa pagdating ng walang hanggang kaharian ng Diyos, gaya ng isinagisag ng batong inihiwalay mula sa bundok at pumuno sa buong lupa sa ikalawang kabanata.

Nilampasan ni Kapatid na White ang pagkaunawang Milerita hinggil sa yaong apat na kaharian nang malayo, nang tinalakay niya ang halimaw na mula sa lupa sa Apocalipsis kabanata labintatlo.

Sa puntong ito ay ipinakilala ang isa pang sagisag. Ang wika ng propeta: 'Nakita ko ang isa pang hayop na umaahon mula sa lupa; at mayroon itong dalawang sungay na tulad ng sa kordero.' Talata 11. Kapwa ang anyo ng hayop na ito at ang paraan ng pag-ahon nito ay nagpapahiwatig na ang bansang kinakatawan nito ay kaiba sa mga iniharap sa pamamagitan ng mga naunang sagisag. Ang mga dakilang kahariang namuno sa sanlibutan ay iniharap sa propetang Daniel bilang mga hayop na maninila, na umaahon kapag 'ang apat na hangin ng langit ay naglalaban sa ibabaw ng malaking dagat.' Daniel 7:2. Sa Apocalipsis labimpito, ipinaliwanag ng isang anghel na ang tubig ay kumakatawan sa 'mga bayan, at mga karamihan, at mga bansa, at mga wika.' Apocalipsis 17:15. Ang mga hangin ay sagisag ng sigalot. Ang apat na hangin ng langit na naglalaban sa ibabaw ng malaking dagat ay kumakatawan sa mga kakilakilabot na tagpo ng pananakop at rebolusyon na sa pamamagitan ng mga ito ay nagkamit ng kapangyarihan ang mga kaharian. Ang Dakilang Paglalaban, 439.

Ang mga hayop ay mga sagisag ng mga pananakop na naisakatuparan nang ang mga kaharian ay umangat sa kapangyarihan. Ang isang hayop na mandaragit, sa paraang propetiko, ay kumakatawan sa kapangyarihang pampulitika, pang-ekonomiya, at pangmilitar ng isang kaharian. Ang gayunding mga kahariang kinakatawan sa Daniel kabanata dalawa at pito ay kinakatawan din sa kabanata walo, ngunit doon ay pawang kaugnay sila sa mga elementong hinango mula sa santuwaryo ng Diyos, at sa gayon ay kinakatawan nila ang panrelihiyong sangkap ng mga kaharian, sapagkat silang lahat ay isang pagsasanib ng Simbahan at Estado.

Sa ikatlong taon ng paghahari ni haring Belshazzar, isang pangitain ang nagpakita sa akin, sa akin ngang si Daniel, pagkaraan ng unang nagpakita sa akin. At nakakita ako sa isang pangitain; at nang ako'y nakakita, ako'y nasa Shushan, sa palasyo, na nasa lalawigan ng Elam; at nakakita ako sa isang pangitain, at ako'y nasa tabi ng ilog ng Ulai. Kung magkagayo'y itinaas ko ang aking mga mata, at tumingin, at narito, may isang lalaking tupa na nakatayo sa harap ng ilog, na may dalawang sungay; at ang dalawang sungay ay matataas; ngunit ang isa'y mas mataas kaysa sa isa pa, at yaong mas mataas ay sumibol na huli. At nakita ko ang lalaking tupa na nanunulak sa kanluran, at sa hilaga, at sa timog; anupa't walang hayop na makatatayo sa harap niya, ni mayroon mang makapagliligtas mula sa kaniyang kamay; kundi ginawa niya ang ayon sa kaniyang kalooban, at naging dakila. At samantalang aking pinagninilayan, narito, may isang lalaking kambing na dumarating mula sa kanluran sa ibabaw ng buong lupa, at hindi sumasayad sa lupa; at ang kambing ay may isang namumukod-tanging sungay sa pagitan ng kaniyang mga mata. At pumaroon siya sa lalaking tupa na may dalawang sungay, na nakita kong nakatayo sa harap ng ilog, at sumalakay sa kaniya sa bagsik ng kaniyang kapangyarihan. At nakita kong lumapit siya sa lalaking tupa, at nag-alab ang kaniyang galit laban sa kaniya, at

sinaktan ang lalaking tupa, at binali ang dalawang sungay nito; at walang kapangyarihan ang lalaking tupa upang makatindig sa harap niya, kundi ibinagsak niya ito sa lupa at niyurakan niya ito; at walang sinuman na makapagligtas sa lalaking tupa mula sa kaniyang kamay. Kaya't ang lalaking kambing ay lubhang naging dakila; at nang siya'y malakas na, ang malaking sungay ay nabali; at kapalit nito ay sumibol ang apat na namumukod-tanging sungay na patungo sa apat na hangin ng langit. Daniel 8:1-8.

Nagsisimula ang kabanata walo sa pagtitiyak ni Daniel na siya noon ay nabubuhay sa kasaysayan ng unang kaharian ng propesiya sa Bibliya (Babilonya), ngunit ang kanyang pangitain ay hindi nagtukoy ng anumang simbolo na sasagisag sa Babilonya, sapagkat ito'y nagsisimula sa barakong tupa na kumakatawan sa ikalawang makalupang kaharian, ang Medo-Persia. Ang kawalan ng simbolo para sa Babilonya ay may sinadyang layunin, sapagkat pangunahing katangian ng Babilonya na ito'y kumakatawan sa isang kahariang inalis at pagkatapos ay muling ibinalik, gaya ng inilarawan sa “pitong panahon” ni Nebukadnezar na namuhay bilang isang hayop. Sa loob ng “pitong panahong” iyon ay kinakatawan ang isang elemento ng espirituwal na Babilonya (ang papasiya), sapagkat ang papasiya ang kahariang nalilimutan sa loob ng pitumpung sagisag na taon; sa panahong iyon ay nagkaroon ito ng sugat na nakamamatay. Ang katotohanang tinukoy ni Daniel na tinanggap niya ang pangitain “sa ikatlong taon ng paghahari ni haring Belshazzar,” ay kumikilala sa Babilonya bilang kahariang nauuna sa ikalawang kahariang Medo-Persia; subalit binibigyang-diin nito ang Babilonya bilang ang nakatagong, o nalimutang kaharian na nalilimutan sa mga araw ng isang hari.

Ang mga hayop sa ikawalong kabanata ay hindi mga hayop na mandaragit; sa halip, sila ay mga hayop na ginamit bilang mga handog sa paglilingkod sa santuwaryo. Ang ikaapat na kaharian ay inilarawan bilang “isang munting sungay,” hindi bilang isang hayop; ngunit ang mga sungay ay bahagi ng santuwaryo ng Diyos, sapagkat ang mga dambana sa santuwaryo ng Diyos ay may mga sungay bilang bahagi ng kanilang pagkakagawa.

Hindi lamang ang apat na kaharian ng propesiya ay kinatawan ni Daniel sa pamamagitan ng mga katawagang pang-santuwaryo, kundi ang salaysay ng kabanata ay naglalaman din ng ilang salita na tuwirang hinango mula sa paglilingkod ng santuwaryo ng Diyos. Ipinapahayag ang salaysay sa kabanata sa pamamagitan ng mga salitang Hebreo na hinango mula sa paglilingkod ng santuwaryo, ngunit pati ang kilos ng paghahandog sa paglilingkod ng santuwaryo ay nakapaloob sa balangkas ng kabanata. Ang katotohanang sinadya ni Daniel na pag-ugnayin ang ikapitong kabanata at ikawalong kabanata ay nagbibigay-daan sa mga nagnanais na makakita na ang ikapitong kabanata ay tumutukoy sa pamamaraang pampamahalaan ng mga kaharian sa propesiya ng Bibliya, at ang ikawalong kabanata ay tumutukoy sa pamamaraang eklesiastiko ng mga kaharian sa propesiya ng Bibliya.

Ang Adventismo ay napilitang ikubli ang katotohanang ito sa pamamagitan ng mga makasatanas na alamat, sapagkat ang pagkilalang ito ay ibinubunyag na ang mga hiyas ni Miller ay eksaktong gaya ng nilayon ng Diyos. Ang kanilang pagtanggap sa pagkaunawa ni Miller hinggil sa “the daily” ay inihaharap bilang isang pag-aangkin na “walang pagkaunawa ang Diyos,” sapagkat iginigiit nila na nang ibinigay ng Diyos kay Miller ang balangkas (sa pamamagitan ng ministryo ng mga banal

na anghel), ito ay hindi tumpak.

Katotohanang ang inyong pagbabaligtad ng mga bagay ay ipalalagay na gaya ng luwad ng magpapalayok: sapagkat masasabi ba ng gawa tungkol sa gumawa nito, Hindi niya ako ginawa? o masasabi ba ng hinubog tungkol sa humubog nito, Wala siyang kaunawaan? Isaias 29:16.

Ang balangkas ni Miller ay ang estrukturang propetiko na kanyang kinilala at ginamit, ngunit mula noong 1863 at pasulong, ang Adbentismo ay bumalik sa mga teolohikal na aplikasyon ng apostatang Protestantismo at Katolisismo, upang tabunan ang mga hiyas ng panaginip ni Miller. Tinanggap ng Adbentismo ang isang huwad na balangkas (ang bagay na inanyuan), upang tanggihan ang gawa, at maging ang Maylikha ng gawa. Sa paggawa nito, inaangkin nila na ang Maylikha ng gawa ay walang pagkaunawa. Ang pagtanggihan sa balangkas na iyon, noon at hanggang ngayon, ay pagtanggihan sa pagdami ng kaalamang inalisan ng selyo noong 1798. Ang mga tumatanggi sa pagdami ng kaalaman ay tumatanggi sa gawa at sa Maylikha ng gawa, at sa pananalita ni Daniel sila ang "masasama."

Marami ang dadalisayin, gagawing maputi, at susubukin; ngunit ang masasama ay gagawa ng kasamaan: at sinuman sa masasama ay hindi makauunawa; ngunit ang marurunong ay makauunawa. Daniel 12:10.

"Ang masama ay gagawa ng kasamaan," kaya't tinutukoy nito ang isang sunud-sunod at tumitinding pagtanggihan sa katotohanan. Ang pagtanggihan ng masasama sa balangkas ay pagtanggihan sa Diyos, at bilang tugon ay itinatakwil ng Diyos ang masasama dahil sa pagtanggihan kanilang tinatangkang isakatuparan sa pamamagitan ng isang huwad na balangkas.

Ang aking bayan ay napapahamak dahil sa kakulangan ng kaalaman; sapagkat itinakwil mo ang kaalaman, itatakwil din kita, upang huwag kang maging saserdote para sa akin; yamang nakalimutan mo ang kautusan ng iyong Diyos, kakalimutan ko rin ang iyong mga anak. Oseas 4:6.

Ang bayan ng Diyos, na naging mga "saserdote" ng Diyos mula 1844 hanggang noong 1863, ay itinakwil dahil sa kanilang kakulangan sa "kaalaman" na pinalago sa pamamagitan ng ministryo ni William Miller. Mahalaga na isaalang-alang ang konteksto ng ikaanim na talata sa Hosea, sapagkat tinutukoy ng konteksto ang tumitinding paghihimagsik laban sa katotohanan, na kinakatawan bilang "kaalaman."

Dinggin ninyo ang salita ng Panginoon, kayong mga anak ng Israel: sapagkat ang Panginoon ay may sakdal laban sa mga nananahan sa lupain, sapagkat walang katotohanan, ni kagandahang-loob, ni kaalaman tungkol sa Diyos sa lupain. Sa panunumpa at pagsisisungaling at pagpatay at pagnanakaw at pangangalunya, sila'y nagsisibugso, at dugo'y sumasalubong sa dugo. Kaya't tatangis ang lupain, at ang bawat tumatahan doon ay manghihina, kasama ang mga hayop sa parang at ang mga ibon sa langit; oo, ang mga isda sa dagat man ay aalisin. Gayunma'y huwag makipagtalo ang sinuman, ni manaway ang kanino man; sapagkat ang iyong bayan ay gaya ng mga nakikipagtalo sa saserdote. Kaya't ikaw ay mabubuwal sa araw, at ang propeta man ay mabubuwal na kasama mo sa gabi, at wawasakin ko ang iyong ina. Ang

aking bayan ay napapahamak dahil sa kakulangan ng kaalaman: sapagkat iyong itinakuwil ang kaalaman, itatakuwil din kita, upang huwag kang maging saserdote sa akin; yamang iyong kinalimutan ang kautusan ng iyong Diyos, kalilimutan ko rin ang iyong mga anak. Habang sila'y dumarami, gayon din sila nagkakasala laban sa akin; kaya't babaguhin ko ang kanilang kaluwalhatian na maging kahihyan. Kinakain nila ang kasalanan ng aking bayan, at ikinukiling nila ang kanilang puso sa kanilang kasamaan. At mangyayari: kung paano ang bayan, gayon din ang saserdote; at parurusahan ko sila dahil sa kanilang mga lakad, at gagantihan ko sila ayon sa kanilang mga gawa. Sapagkat sila'y kakain, at hindi mabubusog; sila'y magkikiapid, at hindi darami; sapagkat tumigil sila sa pagsasaalang-alang sa Panginoon.

Ang pagpapatutot at ang alak at ang bagong alak ay nag-aalis ng pang-unawa. Humihingi ng payo ang aking bayan sa kanilang mga kahoy, at ang kanilang tungkod ang nagpapahayag sa kanila: sapagkat ang espiritu ng mga pagpapatutot ay nagpaligaw sa kanila, at sila'y nagpatutot mula sa ilalim ng kanilang Diyos. Naghahandog sila sa tuktok ng mga bundok, at nagsusunog ng kamangyan sa mga burol, sa ilalim ng mga roble at mga alamo at mga olmo, sapagkat mabuti ang lilim ng mga iyon: kaya't ang inyong mga anak na babae ay magpapatutot, at ang inyong mga asawa ay mangangalunya. Hindi ko parurusahan ang inyong mga anak na babae kapag sila'y nagpapatutot, ni ang inyong mga asawa kapag sila'y nangangalunya: sapagkat sila man ay nakikibukod na kasama ang mga patutot, at naghahandog kasama ng mga patutot: kaya't ang bayang walang pang-unawa ay mabubuwal. Bagaman ikaw, Israel, ay nagpatutot, huwag sanang magkasala ang Judah; at huwag kayong pumaroon sa Gilgal, ni umahon sa Bethaven, ni sumumpa, "Buhay ang Panginoon." Sapagkat ang Israel ay umaatras na gaya ng isang bakang dalagang suwail: ngayo'y pakakainin sila ng Panginoon na gaya ng isang kordero sa maluwang na dako. Ang Ephraim ay napsan sa mga diyos-diyosan: pabayaang mo siya. Ang kanilang inumin ay maasim: patuloy silang nagpatutot: iniibig ng kaniyang mga pinuno, sa kahihyan, ang sabihing, "Magbigay kayo." Binalot siya ng hangin sa kaniyang mga pakpak, at mapapahiya sila dahil sa kanilang mga hain. Hosea 4:1-19.

Ang babala ni Oseas ay na, "may sakdal ang Panginoon laban sa mga naninirahan sa lupain, sapagkat walang katotohanan, ni kagandahang-loob, ni pagkakilala sa Diyos sa lupain." Ang Adbentismo ay bayan ng Diyos sa mga huling araw. Sa araw na pumasok ang tagapagwalis ng dumi sa silid ni Miller, ang Adbentismo, kasama ang bayan, ang mga saserdote, ang mga propeta, "na hindi nakauunawa ay mabubuwal," sapagkat sila ay "mapapisan sa mga diyus-diyusan." Ang kanilang mga diyus-diyusan ay ang kanilang mga huwad na doktrina, na hinabi sa isang huwad na balangkas.

Ang paghihimagsik na kinakatawan ng pagtanggap sa pagdami ng kaalaman ay isang pasulong na pag-igting ng paghihimagsik na umabot sa puntong nagwawakas ang kanilang probasyon sa pamamagitan ng pagpapahayag na sila'y isinanib sa mga huwad na doktrinang winalis mula sa silid ni Miller. Ang kanilang paghihimagsik ay inilarawan bilang ang patuloy na pagganap ng pakikiapid. Mula noong 1863 at patuloy hanggang sa pagwawakas ng probasyon, sila'y walang humpay na naghihimagsik hanggang sa sila'y isuka mula sa bibig ng Panginoon.

Ang paghihimagsik ng pagtatakwil sa kaalaman ay kinatawan ng kanilang "continually" na pangangalunya; at bagaman hindi iyon ang kaparehong salitang Hebreo, ang kahulugan ay katulad

ng salitang Hebreo na “tamid” na ang ibig sabihin ay “continual,” at isinasalin iyon bilang “the daily” sa aklat ni Daniel.

Ipagpapatuloy natin ang ating pag-aaral ng apat na kaharian ng propesiyang biblikal sa susunod na artikulo.

At nakita ko, kaugnay ng 'Daily,' na ang salitang 'sacrifice' ay idinagdag ng karunungan ng tao, at hindi kabilang sa teksto; at na ibinigay ng Panginoon ang wastong pagkaunawa nito sa mga nagbigay ng sigaw ng oras ng paghatol. Nang umiiral ang pagkakaisa, bago ang 1844, halos lahat ay nagkakaisa sa wastong pagkaunawa tungkol sa 'Daily;' ngunit mula noong 1844, sa gitna ng kalituhan, tinanggap ang iba pang mga pananaw, at sumunod ang kadiliman at kalituhan. Review and Herald, Nobyembre 1, 1850.